چگونه همه‌گیری کووید باعث افزایش ازدواج در ایران شد؟

اثر کرونا بر فرزندآوری و ازدواج

علیرضا کتانی
دنیای اقتصاد

به تازگی مقاله‌ای با عنوان «تشکیل خانواده و فرزندآوری در دوران همه‌گیری کووید-۱۹: شواهد پیمایشی از ایران» به بررسی این موضوع پرداخته است که همه‌گیری کرونا چگونه با تصمیم افراد برای ازدواج و فرزندآوری در ایران ارتباط داشته است. این مقاله که توسط محمدرضا فرزانگان اقتصاددان ایرانی و اسون فیشر پژوهشگر اقتصاد دانشگاه فیلیپس ماربورگ، نوشته شده در مجله معتبر Nature به چاپ رسیده است.

بررسی‌ها نشان می‌دهد بحران کرونا اثر یکسانی بر تشکیل خانواده نداشته، بلکه بسته به نوع شوک، جنسیت، محل سکونت و طبقه اجتماعی متفاوت بوده است؛ در حوزه ازدواج، از دست دادن یکی از نزدیکان بر اثر کرونا احتمال ازدواج را حدود ۲,۵ واحد درصد کاهش داده، درحالی که از دست دادن شغل مرتبط با کرونا با افزایش حدود ۴,۴ واحد درصدی احتمال ازدواج همراه بوده است؛ این الگو در میان زنان و ساکنان شهری برجسته‌تر بوده و در مناطق روستایی، ابتلای فردی به کرونا احتمال ازدواج را به‌طور قابل‌توجهی کاهش داده است. در حوزه فرزندآوری نیز نگرانی از طولانی شدن همه‌گیری و واکسیناسیون به‌ویژه در میان زنان، با کاهش احتمال فرزندآوری همراه بوده است. اثر نگرانی از ادامه بحران حدود ۲,۹ واحد درصد و اثر واکسیناسیون حدود ۴,۳ واحد درصد بر احتمال فرزندآوری منفی بوده است. همچنین کاهش درآمد خانوار در مناطق شهری با کاهش فرزندآوری همراه بوده، اما در مناطق روستایی اثر معکوس داشته که می‌تواند با تفاوت نقش اقتصادی فرزندان و هزینه‌های فرزندآوری در این دو محیط مرتبط باشد. در برخی گروه‌های اجتماعی نیز افزایش زمان سپری‌شده با خانواده احتمال فرزندآوری را افزایش داده است. نویسندگان تاکید کرده‌اند که نتایج بیانگر رابطه آماری هستند و به دلیل ماهیت مقطعی و خوداظهاری داده‌ها نمی‌توان از آنها اثر علی قطعی استنباط کرد. نویسندگان پژوهش توصیه کرده‌اند برای بهبود وضعیت فرزندآوری و ازدواج باید بر کاهش نااطمینانی اقتصادی و سلامت، حمایت درآمدی و اشتغال و ارائه اطلاعات دقیق درباره کرونا و واکسیناسیون، به‌خصوص برای زنان، تمرکز کرد.

کرونا از چه کانال‌هایی بر فرزندآوری و ازدواج اثر می‌گذارد؟

یک بحران می‌تواند از مسیرهای متفاوت و حتی متضاد بر تشکیل خانواده و باروری اثر بگذارد. نظریه‌گذار جمعیتی، باروری را در چارچوب تحول جوامع از الگوی مرگ‌ومیر و باروری بالا به الگوی مرگ‌ومیر و باروری پایین توضیح می‌دهد و عواملی مانند شهرنشینی، صنعتی‌شدن، آموزش، خدمات سلامت و تغییر ارزش‌های اجتماعی را موثر می‌داند. اما به نظر می‌رسد نظریاتی که رابطه میان نااطمینانی و رفتار باروری را توضیح می‌دهند برای درک اثر کرونا مناسب‌تر باشند. بر اساس «نظریه تاثیر جامعه»، افراد زمانی تمایل بیشتری به تشکیل خانواده و فرزندآوری دارند که آینده جامعه را امن و حمایت‌کننده ببینند؛ بنابراین افزایش نااطمینانی می‌تواند تصمیم به فرزندآوری را به تعویق بیندازد. در مقابل، «نظریه جایگزینی یا بیمه» استدلال می‌کند که مشاهده مرگ‌ومیر می‌تواند احساس شکنندگی زندگی را افزایش داده و افراد را به داشتن فرزند بیشتر برای جایگزینی افراد ازدست‌رفته یا به‌عنوان نوعی بیمه در برابر آینده ترغیب کند. «نظریه مدیریت وحشت» نیز معتقد است افزایش آگاهی از مرگ می‌تواند افراد را به ارزش‌های سنتی مانند ازدواج، تشکیل خانواده و فرزندآوری سوق دهد. در نتیجه با توجه به مبانی نظری، هیچ جهت قطعی و یکسانی برای اثر یک بحران مانند کرونا وجود ندارد و نتیجه نهایی به برآیند چند سازوکار متفاوت بستگی دارد.

مرور مطالعات پیشین نیز همین ناهمگونی را نشان می‌دهد. در بسیاری از کشورها در ماه‌های ابتدایی کرونا، ازدواج و تولد کاهش یافت؛ بخشی از این کاهش به تعطیلی ادارات، محدودیت برگزاری مراسم، قرنطینه و فاصله‌گذاری اجتماعی مربوط بود، اما برخی پژوهش‌ها نشان دادند که موانع اداری به‌تنهایی نمی‌توانند افت ازدواج را توضیح دهند. در برخی کشورها نیز پس از کاهش محدودیت‌ها، تولدها تثبیت یا افزایش پیدا کردند. مطالعاتی از ایتالیا، چین و سایر کشورها نشان داده‌اند که نااطمینانی اقتصادی، کاهش درآمد، نگرانی درباره آینده و وضعیت سلامت از عوامل مهم تعویق فرزندآوری بوده‌اند. در عین حال، تجربه کشورهایی مانند فنلاند نشان می‌دهد که اثر همه‌گیری الزاما منفی و یکسان نبوده است. در مورد ایران نیز مطالعات قبلی عمدتا بر زنان، مشکلات روانی و خانوادگی یا یک استان خاص متمرکز بودند. برای نمونه، مطالعه‌ای درباره زنان ایرانی نشان داده بود که حدود نیمی از زنان بارداری را تا پس از پایان همه‌گیری به تعویق انداخته بودند. پژوهش حاضر تلاش می‌کند این خلأ را با یک نمونه ملی و بررسی همزمان مردان و زنان و گروه‌های اجتماعی مختلف پر کند.

روش و نمونه پژوهش

داده‌های پژوهش از یک پیمایش تلفنی با استفاده از روش مصاحبه رایانه‌ای یا CATI به دست آمده است. مصاحبه‌ها بین ۱۷ ژانویه تا ۴ فوریه ۲۰۲۲ انجام شد و از میان ۱۳۰۶ فرد مورد تماس، ۱۲۱۴ مصاحبه کامل شد. نمونه با روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چندمرحله‌ای طراحی شد و هدف آن ایجاد نمونه‌ای نماینده از جمعیت ایران بود. نمونه شامل افراد ۱۸ تا ۶۵ ساله از مناطق شهری و روستایی و مناطق مختلف کشور بود و نرخ پاسخ نهایی حدود ۶۷ درصد گزارش شد. حدود ۷۵ درصد پاسخ‌دهندگان شهری و ۲۵ درصد روستایی بودند و توزیع جنسیت نیز تقریبا برابر بود. در متغیرهای اصلی، ۳۴,۷ درصد پاسخ‌دهندگان گفته‌اند که خودشان به کرونا مبتلا شده‌اند، ۴۰ درصد یکی از نزدیکان یا اعضای خانواده خود را بر اثر کرونا از دست داده‌اند، ۱۷,۳ درصد کاهش درآمد خانوار را تجربه کرده‌اند و ۹,۴ درصد گفته‌اند به دلیل کرونا شغل خود را از دست داده‌اند. همچنین ۳۹,۹ درصد افزایش زمان سپری‌شده با خانواده و ۷,۸ درصد افزایش زمان کار از خانه را گزارش کرده‌اند. متغیرهای اصلی ازدواج و فرزندآوری نیز بر اساس ازدواج یا تولد فرزند در سال‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ یا قصد انجام آن در ۶ ماه آینده تعریف شده‌اند.

برای تحلیل داده‌ها، نویسندگان از رگرسیون لاجیت و اثرات حاشیه‌ای استفاده کرده‌اند. متغیرهای توضیحی اصلی شامل نگرانی درباره ادامه‌دار شدن همه‌گیری، تجربه ابتلا به کرونا، وضعیت واکسیناسیون، از دست دادن نزدیکان، از دست دادن شغل، افزایش زمان با خانواده، افزایش کار از خانه و کاهش درآمد خانوار هستند. در کنار این متغیرها، سن، جنسیت، تحصیلات، طبقه اجتماعی، نوع اشتغال، رضایت از زندگی، احساس امنیت، اعتماد، دینداری و شهری یا روستایی بودن نیز به‌عنوان متغیرهای کنترلی وارد مدل شده‌اند. نتایج آزمون چندهمخطی نیز نشان داده‌اند که مشکل جدی از این نظر وجود ندارد. نکته مهم این است که مقاله روابط آماری را بررسی می‌کند و ادعایی در خصوص اثرات علی قطعی ندارد، بنابراین ضرایب باید به‌عنوان ارتباط مشروط میان متغیرها تفسیر شوند.

نتایج پژوهش

این مقاله نشان می‌دهد که همه‌گیری کرونا در ایران اثر یکسانی بر رفتارهای جمعیتی نداشته، بلکه پیامدهای آن بر ازدواج و فرزندآوری به جنسیت، وضعیت اقتصادی، محل زندگی و طبقه اجتماعی وابسته بوده است. در حوزه ازدواج، از دست دادن یکی از نزدیکان بر اثر کرونا با کاهش حدود ۲,۵ واحد درصدی احتمال ازدواج همراه بود. این یافته با فرضیه‌هایی مانند «جایگزینی» یا «مدیریت وحشت» سازگار نیست و بیشتر نشان می‌دهد سوگ و آسیب روانی می‌تواند برنامه‌های ازدواج را مختل کند. در مقابل، از دست دادن شغل در اثر کرونا با افزایش ۴,۴ واحد درصدی احتمال ازدواج همراه بود. این اثر عمدتا در میان زنان و ساکنان شهری مشاهده شد و در میان مردان معنادار نبود. نویسندگان احتمال می‌دهند که برای برخی زنان، ازدواج در شرایط بحران اقتصادی بتواند به‌عنوان راهی برای کاهش فشار اقتصادی با افزایش امنیت آینده تلقی شود. در مناطق روستایی نیز ابتلا به کرونا با کاهش ۱۵,۵ واحد درصدی احتمال ازدواج همراه بود. تحلیل طبقاتی نشان داد که بحران بسته به جایگاه اقتصادی افراد پیامدهای متفاوتی دارد؛ برای نمونه، نگرانی از تداوم همه‌گیری در طبقه پایین احتمال ازدواج را ۱۲,۸ واحد درصد کاهش داد، درحالی که در طبقه کارگر از دست دادن شغل با افزایش ۷,۵ واحد درصدی احتمال ازدواج همراه بود.

در زمینه فرزندآوری، دو عامل نگرانی از ادامه همه‌گیری و واکسیناسیون بیش از همه اهمیت داشتند. نگرانی درباره تداوم کرونا احتمال فرزندآوری را حدود ۲,۹ واحد درصد و واکسیناسیون این احتمال را ۴,۳ واحد درصد کاهش می‌داد. این نتیجه درباره واکسیناسیون برخلاف انتظار اولیه پژوهش بود، زیرا تصور می‌شد واکسیناسیون با کاهش ترس از بیماری، افراد را به زندگی عادی و فرزندآوری بازگرداند. یکی از توضیحات احتمالی، نگرانی یا اطلاعات نادرست درباره عوارض واکسن و تاثیر آن بر بارداری و جنین است. این روابط عمدتا در میان زنان معنادار بود؛ به‌طوری که در میان زنان، نگرانی از تداوم کرونا احتمال فرزندآوری را ۷ واحد درصد و واکسیناسیون آن را ۷,۴ واحد درصد کاهش می‌داد. حساسیت بیشتر زنان را می‌توان با تحمل مستقیم ریسک‌های جسمی بارداری و زایمان توضیح داد.

شرایط اقتصادی و جغرافیایی نیز نقش مهمی داشت. در مناطق شهری، کاهش درآمد خانوار احتمال فرزندآوری را ۶,۸ واحد درصد کاهش می‌داد، اما در مناطق روستایی همین متغیر با افزایش ۹,۱ واحد درصدی احتمال فرزندآوری همراه بود. این تفاوت می‌تواند ناشی از ساختار اقتصادی متفاوت باشد؛ در خانوارهای روستایی و کشاورزی، کودکان ممکن است بخشی از نیروی تولید خانوار باشند، درحالی که در شهرها فرزندآوری هزینه‌های بالاتری برای آموزش، مراقبت و پرورش ایجاد می‌کند.

از نظر سیاستگذاری، نتایج از سیاست‌های هدفمند به جای نسخه واحد برای کل جمعیت حمایت می‌کنند. افزایش اعتماد به نظام سلامت، اطلاع‌رسانی علمی درباره واکسن و بارداری و حمایت اقتصادی از خانوارهایی که کاهش درآمد آنها فرزندآوری را به تعویق می‌اندازد، اهمیت دارد. همچنین افزایش ازدواج پس از بیکاری لزوما پیامد مطلوبی نیست و ممکن است ناشی از فشار اقتصادی باشد. نویسندگان مقاله همچنین به محدودیت‌هایی مانند سوگیری نمونه تلفنی، مقطعی بودن داده‌ها، خوداظهاری و نبود اطلاعات دقیق زمانی اشاره می‌کنند و یادآور می‌شوند که ضرایب مشاهده‌شده نباید به‌عنوان روابط علی قطعی تفسیر شوند.

آیا چین به دنبال بازگشت ثبات اقتصادی در خاورمیانه است؟

نگرانی پکن از آشفتگی منطقه

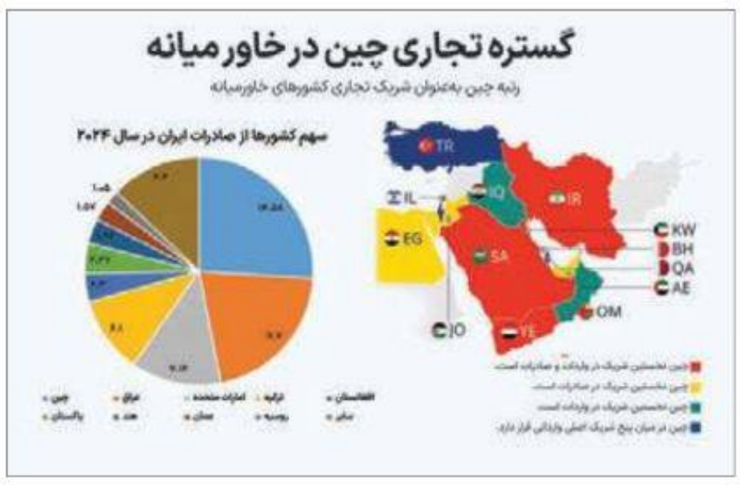

دنیای اقتصاد

بی‌ثباتی خاورمیانه برای چین تنها یک مساله ژئوپلیتیک نیست؛ بلکه مستقیما امنیت انرژی و تجارت این کشور را تهدید می‌کند. درحال حاضر، چین بزرگ‌ترین واردکننده انرژی در جهان است و در سال ۲۰۲۵، حدود نیمی از واردات نفت خام این کشور از خاورمیانه تامین شد؛ بنابراین اختلال تردد در هرمز می‌تواند هزینه انرژی و حمل‌ونقل چین را افزایش دهد. از سوی دیگر، تجارت چین و کشورهای شورای همکاری خلیج فارس در سال گذشته حدود ۳۰۰ میلیارد دلار برآورد شده است. در چنین شرایطی، پکن احتمالا تلاش خواهد کرد فعالیت دیپلماتیک خود را برای کاهش تنش، بازگشت امنیت کشتیرانی و احیای ثبات منطقه افزایش دهد؛ رویکردی که در مواضع اخیر چین و بیانیه BRICS نیز قابل مشاهده است.

افزایش تنش‌ها و بی‌ثباتی در خاورمیانه برای چین صرفا یک مساله سیاسی یا ژئوپلیتیک نیست. پکن در سال‌های اخیر شبکه گسترده‌ای از روابط تجاری، انرژی و سرمایه‌گذاری را در این منطقه ایجاد کرده و هرگونه اختلال در امنیت خلیج فارس، مسیرهای کشتیرانی و اقتصاد کشورهای منطقه می‌تواند مستقیما منافع اقتصادی دومین اقتصاد بزرگ جهان را تحت‌تاثیر قرار دهد. به همین دلیل، اگرچه چین از ایران در برابر فشارهای آمریکا حمایت سیاسی می‌کند، شواهد نشان می‌دهد که هدف اصلی پکن ورود به یک رویارویی پرهزینه به سود تهران نیست؛ بلکه چین بیش از هر چیز به دنبال کاهش تنش و بازگرداندن ثبات به منطقه‌ای است که برای امنیت انرژی و تجارت خارجی آن اهمیت حیاتی دارد.

محافظه‌کاری چینی

چین یکی از معدود شرکای مهم اقتصادی ایران در سال‌های اخیر بوده است. روابط این دو کشور بر پایه تجارت انرژی، مخالفت مشترک با یکجانبه‌گرایی آمریکا و تلاش برای تقویت نظم چند قطبی در تجارت بین‌الملل است. با این حال، رابطه تهران و پکن رابطه‌ای متقارن نیست. ایران وابستگی بسیار بیشتری به چین دارد تا چین به ایران. این عدم توازن اکنون بیش از گذشته آشکار شده است؛ زیرا اگرچه پکن با حملات و تحریم‌های آمریکا علیه ایران مخالفت کرده، اما تمایلی به پرداخت هر هزینه‌ای برای حمایت از اقتصاد ایران نشان نداده است. تحلیلگران معتقدند چین، به دلیل منافع گسترده‌تری که در سطح جهان دارد، نمی‌خواهد برای ایران وارد رویارویی مستقیم و شدید با آمریکا شود. از نگاه پکن، منافشه ایران و آمریکا در نهایت باید از مسیرهای سیاسی و دیپلماتیک میان طرف‌های درگیر حل شود. بنابراین، نقش مطلوب چین بیشتر نقش یک بازیگر علاقه‌مند به کاهش تنش است تا منحدی که بخواهد امنیت اقتصادی و سیاسی ایران را تضمین کند.

این رویکرد در رفتار اخیر چین نیز دیده می‌شود. پکن همزمان با حفظ روابط نزدیک با تهران، تلاش کرده ارتباط خود را با دیگر بازیگران خاورمیانه، از جمله کشورهای عربی حوزه خلیج فارس، تقویت کند. سفر و دیدارهای دیپلماتیک مقامات چینی و تاکید آنها بر مخالفت با «مداخله خارجی» و حل‌وفصل سیاسی بحران‌ها نشان می‌دهد که چین خواهان جلوگیری از گسترش جنگ است. برای پکن، ثبات منطقه‌ای اهمیت بیشتری از پیروزی یک طرف در منازعه دارد؛ زیرا جنگ گسترده می‌تواند روابط اقتصادی چین با مجموعه بزرگی از کشورهای منطقه را تهدید کند. اهمیت این مساله با توجه به وابستگی چین به انرژی خاورمیانه بیشتر روشن می‌شود. حدود نیمی از واردات نفت خام چین از کشورهای خاورمیانه تامین می‌شود. بنابراین، هرگونه ناامنی در خلیج فارس و به‌ویژه اختلال در تردد نفتکش‌ها از تنگه هرمز، می‌تواند هزینه تامین انرژی، حمل‌ونقل و تجارت چین را افزایش دهد. اگرچه چین منابع انرژی متنوعی در اختیار دارد و نفت خود را از کشورهایی مانند روسیه، عربستان سعودی، عراق و امارات نیز تامین می‌کند، اما بی‌ثباتی گسترده در خلیج فارس می‌تواند همزمان چند منبع مهم انرژی این کشور را تحت‌تاثیر قرار دهد.

جایگاه اقتصادی ایران برای چین

نفت ایران برای چین اهمیت دارد، اما نقشی تعیین‌کننده در کل امنیت انرژی این کشور ایفا نمی‌کند. نفت ایران سهم محدودی از ترکیب کلی انرژی چین دارد و پکن در صورت کاهش عرضه نفت ایران می‌تواند به سراغ تامین‌کنندگان دیگر برود. به همین دلیل، ایران برای چین کشوری مهم اما در بسیاری از ابعاد جایگزین‌پذیر محسوب می‌شود. این واقعیت باعث می‌شود پکن میان حفظ روابط با ایران و حفاظت از منافع گسترده‌تر خود در منطقه، گزینه دوم را در اولویت قرار دهد. همچنین بررسی‌ها نشان می‌دهد که شرکت‌های بزرگ دولتی چین به دلیل نگرانی از تحریم‌های ثانویه آمریکا، سال‌هاست که از خرید مستقیم نفت ایران فاصله گرفته‌اند و بخش مهمی از این تجارت از طریق پالایشگاه‌های مستقل و شرکت‌هایی انجام می‌شود که ارتباط محدودتری با نظام مالی مبتنی بر دلار دارند.

این موضوع یکی از محدودیت‌های اصلی حمایت چین از ایران را نشان می‌دهد. بانک‌های بزرگ و شرکت‌های دولتی چین به‌شدت نسبت به خطر تحریم و قطع ارتباط با نظام مالی بین‌المللی حساس هستند. از نگاه بسیاری از شرکت‌های چینی، بازارهای دیگر جهان سودآورتر و کم‌خطرتر از ایران هستند و کنار گذاشتن ارتباط با نظام مالی جهانی برای گسترش فعالیت در ایران توجیه اقتصادی ندارد. شکاف میان شعارهای سیاسی و واقعیت روابط اقتصادی دو کشور نیز پیش‌تر آشکار شده بود. چین و ایران در سال ۲۰۲۱ توافق همکاری راهبردی ۲۵ساله‌ای امضا کردند که در آن از سرمایه‌گذاری‌های گسترده چین در ایران سخن گفته می‌شد. با این حال، بخش بزرگی از این وعده‌ها عملی نشد. تحریم‌های آمریکا، پیچیدگی‌های اداری و اقتصادی ایران و نگرانی شرکت‌های چینی از ریسک سرمایه‌گذاری، از جمله عواملی بودند که مانع اجرای گسترده پروژه‌ها شدند. بنابراین، روابط تهران و پکن اگرچه از نظر سیاسی نزدیک توصیف می‌شود، اما در عمل فاصله قابل‌توجهی میان سطح همکاری‌های اعلام‌شده و سرمایه‌گذاری واقعی وجود دارد.

در عین حال، چین منافع بزرگی در دیگر کشورهای منطقه دارد. عربستان سعودی و امارات متحده عربی از شرکای مهم انرژی و تجاری پکن محسوب می‌شوند و تجارت چین با کشورهای شورای همکاری خلیج فارس نیز به صدها میلیارد دلار می‌رسد. بنابراین، حمایت بیش از حد از ایران می‌تواند روابط چین با رقبای منطقه‌ای تهران را تحت فشار قرار دهد. پکن به همین دلیل نمی‌خواهد در منازعات خاورمیانه ناچار به انتخاب میان ایران و کشورهای عربی شود.

افزایش فعالیت دیپلماتیک چین در خاورمیانه را می‌توان بخشی از تلاش پکن برای حفاظت از منافع اقتصادی خود دانست. چین احتمالا در شرایط تشدید بحران، بیش از گذشته بر کاهش تنش، بازگشت امنیت کشتیرانی و حل‌وفصل سیاسی منازعات تاکید خواهد کرد. این کشور تمایل ندارد جای آمریکا را به‌عنوان ضامن امنیت منطقه بگیرد و در عین حال، آمادگی حمایت از ایران و رویارویی مستقیم با واشنگتن را نیز ندارد. با این حال، ادامه آشفتگی نیز برای اقتصادی که به انرژی و تجارت خاورمیانه وابسته است، هزینه‌زا خواهد بود. پکن تلاش می‌کند از گرفتار شدن در جنگ دیگر کشورها پرهیز کند. این کشور خواهان شراکتی است که به اهداف توسعه‌ای آن کمک کند، نه اتحادهایی که به‌طور خودکار آن را وارد درگیری‌های نظامی دیگران کنند. به همین دلیل، حتی روابط نزدیک با ایران نیز به یک اتحاد امنیتی الزام‌آور تبدیل نشده است.

در این میان، برخی کارشناسان امکان وجود منافع مشترک میان چین و آمریکا را نیز مطرح می‌کنند. هر دو کشور، دست‌کم در سطح اهداف کلی، می‌توانند در جلوگیری از گسترش سلاح هسته‌ای، حفظ امنیت کشتیرانی و بازگرداندن ثبات به خلیج فارس منافع مشترکی داشته باشند. از نظر کارشناسان، چین در دوره پس از جنگ احتمالا نقشی اقتصادی و دیپلماتیک ایفا خواهد کرد و تلاش خود را در راستای ثبات دیپلماتیک منطقه، افزایش خواهد داد. بنابراین، نقش مطلوب پکن نه تسلط امنیتی بر خاورمیانه، بلکه کمک به بازگرداندن منطقه به وضعیتی باثبات و قابل پیش‌بینی برای تجارت جهانی است.

نوبت دوم

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای

مناقصه شماره PIDIDC-1405/400
مجتمع پتروشیمی ارغوان گستر ایلام

شرکت پتروشیمی ارغوان گستر ایلام (سهامی عام) در نظر دارد به منظور خرید SPARE PART FOR EMERGENCY SHUT DOWN AND CONTROL SYSTEM مورد نیاز مجتمع خود به شرح زیر نسبت به برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله‌ای و عقد قرارداد با یک شرکت واجد شرایط اقدام نماید.

۱. موضوع مناقصه: خرید SPARE PART FOR EMERGENCY SHUT DOWN AND CONTROL SYSTEM
۲. مدت اجرای موضوع مناقصه: ۴ ماه
۳. مبلغ برآوردی موضوع مناقصه: ۱۵۵,۰۰۰ یورو
۴. مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۱۴,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال
۵. انواع تضمین های معتبر برای شرکت در مناقصه:
۵-۱) ضمانت نامه بانکی
۵-۲) واریز به حساب اعلام شده در اسناد مناقصه
۶. مهلت و نحوه دریافت اسناد مناقصه:
مهلت دریافت اسناد مناقصه: تا ساعت ۱۵:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۰
متقاضیان واجد شرایط برای دریافت اسناد مناقصه، با ارسال نامه اعلام آمادگی (شامل نام شرکت، شماره تماس و آدرس رایانامه) به آدرس agipc.comm@pididc.com اقدام نمایند. اسناد مناقصه پس از دریافت نامه اعلام آمادگی به صورت الکترونیکی به رایانامه متقاضیان ارسال خواهد شد.
۷. محل و مهلت تحویل پاکات پیشنهادی:
تهران، ضلع غربی میدان شیخ بهایی، برج رایان ونک، واحد ۵۰۱-واحد کمیسیون معاملات - تا ساعت ۱۵ - مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۱.
تذکر ۱- به پیشنهادهایی که فاقد سپرده یا امضای مشروط و مخدوش و سپرده های کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن و پیشنهادهایی که پس از انقضای مدت مقرر در آگهی واصل شود مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
تذکر ۲- سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج می باشد.
تذکر ۳- هزینه آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.
این آگهی در پرتال الکترونیکی پتروشیمی ارغوان گستر ایلام به آدرس WWW.PIDIDC.COM در قسمت مناقصات/ مزایدات قابل رویت می‌باشد. جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۲۱-۸۶۰۹۲۸۶۲ داخلی ۴۲۵ تماس حاصل فرمایید.

آگهی مناقصه پیمانکار حمل محصولات شرکت صنایع غذایی رضوی

شرکت صنایع غذایی رضوی در نظر دارد مناقصه پیمانکار حمل محصولات شرکت صنایع غذایی رضوی را به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. لذا پیمانکاران محترم می‌توانند جهت دریافت فرم شرکت در مناقصه از تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۲ لغایت ۱۴۰۵/۰۶/۳۱ در ساعات اداری به آدرس شرکت: مشهد - ابتدای بزرگراه آسیایی - جنب میدان بزرگ قائم - پیامبر اعظم ۲ مراجعه نمایند.
هچنین امکان دریافت فرم مربوطه از طریق سایت شرکت به آدرس www.nanerazavi.com و سایت بنیاد رضوی به آدرس https://tender.epf.ir امکان پذیر می‌باشد.

سازمان آگهی ها
۰۲۱-۸۹۰۱
(خط ویژه)
sazman.agahi@den.ir
دنیای اقتصاد